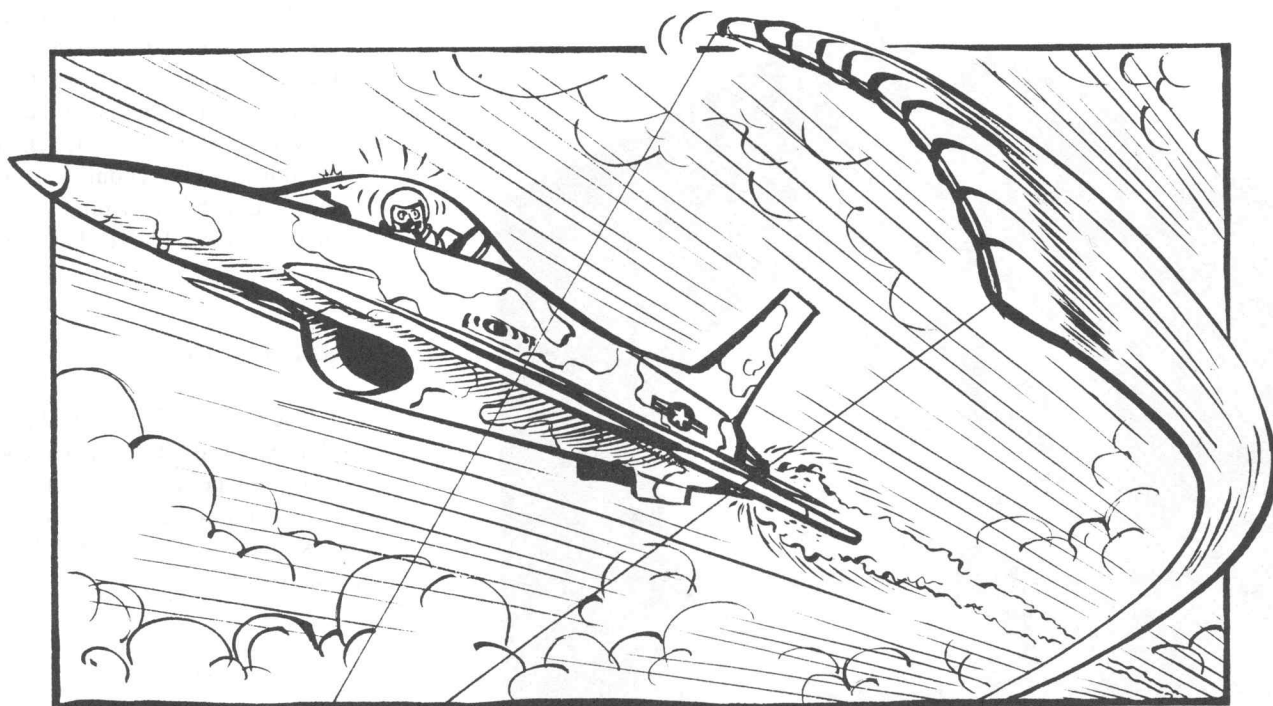

speedfoil took revenge

In VLIAGER 91/2 beschreef Nop Velthuizen zijn escapades met de speedfoil onder de titel "Flexifoil takes revenge" en hij schreef er bij dat zijns inziens de speedfoil nog niet aan zijn maximum zat (225 km/h). Die uitdaging ben ik aangegaan en volgens mijn bescheiden mening is het nu "Speedfoil took revenge"!

De standaard speedfoil van 180 cm breed, 45 cm diep en schotjes op 12 cm, werd verlengd tot 210 cm breed, 45 cm diep en schotjes op 10 cm. Een heerlijke vlieger, snel wendbaar en vooral **geen** lawaai, iets dat mij erg welkom is. Dat er veel snelheid gewonnen was ten opzichte van de standaard speedfoil, leek mij niet en ik zinde op een manier om het wrijvings-oppervlak te verkleinen. Met de maten 210-45-10 en de koorde als beschreven in VLIAGER 91/2 kroop ik achter mijn zakjap en verkleinde alles met 1/3 (dus tot 66,6%) dus ook de maten in de koorde. Dit leverde dus een speedfoiltje op van 140 cm breed, 30 cm diep en schotjes op 8 cm. De gaasstrook is 12 mm breed.

De eerste vlucht was een sensatie. Windkracht 5 Bfrt - dunne lijntjes en daar spatte dat gekke ding van de lanceerstokjes. Bestuurbaar tot in het uiterste bereik, een zeer grote wendbaarheid en bij een vlaag afschuwendijk accelererend; kortom een "highspeedfoil" van de bovenste plank. Trekken doet hij door het kleine oppervlak weinig en met harde wind sta je echt ontspannen te vliegeren.

Na dit succes bracht ik de 140 cm breedte weer terug naar de standaard 180 cm (standaard stoklengte 180 cm volglas en Ultra-flex) maar handhaafde de diepte op 30 cm en de schotjes op 8 cm. Ook de 1/3 verminderde koorde werd toegepast en als stok nam ik Ultra-flex. Tegen beter weten in nam ik zwart spinnakernylon en dit alles completeerde een zwaar-weer foil, waar men verwonderd omheen komt staan. Wat een race-monster en wat een succes met dat beetje doek en drie koolstofstaafjes. Door de kleur en het model is het net een vliegende "Ginkelse Heipaal".

Het naaiwerk is ècht een ramp. Ik bedacht het volgende trucje. Maak

van het schotje, exclusief de zoom, een mal van 5 mm dik triplex. Bepak de kopse kant van de mal rondom met dubbelzijdig klevend tape uit de vliegerwinkels (onder andere verkrijgbaar bij Het Vliegertje in Nijmegen). Het uitgesneden spinnakerschotje met de 5 mm extra rand wordt om de kopse kant gedrukt. De hierbij automatisch ontstane rimpels zo gelijkmatig mogelijk verdelen. Ter plaatse van de onderste tunnelrand prik je een punaise in de kopse kant van het schotje in de mal. Het volgende schotje in hetzelfde gaatje enzovoort. Met Bisonkitverdunner verdunde contactlijm (Pattex of Bison) de stikrand van het schotje insmeren en meteen langs de potloodlijn op het onderdek plakken. Even laten hechten en dit ritueel herhalen voor het bovendek. Door de verdunner lost een beetje van de dubbelzijdige tape op en met een stomp puntig voorwerp voorzichtig het schotje van de mal schuiven. Nog even laten drogen en dan stikken. Dit trucje kan je circa 5 maal herhalen en dan moet je de tape vervangen door een verse. Het voordeel hiervan is: geen verschuiven